

ניתנו ל��רות בהן. ובכלל זאת כתני בתחילת המשנה – "מצילין אותן מן הדליקה".

ותשובתא דרב הונא, שאמר: אין מצילים את כתבי הקודש שנכתבו תרגום ובסאר הלשונות למאן דאמר לא ניתן ל��רות בהם.

אמר לך רב הונא: ותפברא, וכי סבור אתה שאכן כך יש לפרש את המשנה, ש"א על פי שכותבין בכלל לשון" מתייחס לעיל, לאמר בתחילת המשנה, שמצילין את כתבי הקודש מהדלקה, ואף על פי שלא ניתן ל��רות בהן מצילין אותן מן הדלקה?

אמנם, נראה מה שאומרת המשנה, לדברך, כהלה בפני עצמה, בסיפא: **טעוני גניזה.**

בשלמא לדברי, פירוש המשנה הוא: אף על פי שכותבין בכלל לשון ואין קורין בהן ולכון לא מצילים אותם – בכלל זאת הם טעונים גניזה.

אלא לדברך, שהחילה חידשה המשנה

קורה בעל פה, ולכון אסור ל��רות בהן, משומ "דברים שכותב אסור לאומרן בעל פה".

והקשו התוספות, שאם הספר כתוב תרגום וקורא את מה שכותב לפניו, אין זה קורה בעל פה? ובמקרה, שנחalker הרכ פורת והתוס' האם האיסור לקורא בעל פה הוא משומ שאינו קורה מתווך ספר שנכתב בקדושה וכדין, או משומ שקורא בעל פה ולא מתווך כתוב.

והשפט אמרת הקשה, שנפסק בשו"ע [או"ח, מט] שקריאה שמע ושירת הים ופסוקים השגורים בפי הכל מותר לקרוא בעל פה, ובפשתות מבואר, שהאיסור לקורא בעל פה הוא מחשש שיטעה ולא ידקדק, ואם כן, אם קורה

בי פלגי – אליבא דמאן דאמר במסכת מגילה שכותבי הקודש שנכתבו תרגום או בכל לשון לא ניתן ל��רות בהן⁽⁵⁾.

רב הונא אמר: אין מצילין – דהא לא ניתן ל��רות בהן.

רב הדר אמר: מצילין – משומ בזיהו כתבי הקודש.

ומקשין לרוב הונא, דתנן במשנתנו:

כל כתבי הקודש מצילין אותן מפני הדלקה, בין שקורין בהן בין שאין קורין בהן, אף על פי שכותבין בכלל לשון.

מאי לאו, כך הוא פירוש משנתינו: כל כתבי הקודש,

בין שקורין בהן – נביאים.

ובין שאין קורין בהן – כתובים.

אף על פי שכותבין בכלל לשון – והחידוש שהוסיף התנא בלשון אף על פי – דלא

תרגומים תורה שכותב, שהוא רק העתקה ותרגום המלים לשפה אחרת, הקורה בו דין קורה בעל פה, ואסור לקורא תורה שכותב בעל פה גם בזמן הזה. ותרגומים אונקלוס איננו העתקה ותרגום, אלא חיבור תורה לעצמה, ודינו תורה שבבעל פה, ולכון מותר לכותבו בזמן הזה. והורי"ף שפסק הרב הונא, מדבר על תרגומים מילולי של התורה שכותב, וזה אסור לכותב, ואין מצילין.

5. רשי". ובאמת במסכת מגילה מצאנו רק שאסור לכותב. אבל זה שאם כתוב אסור ל��רות בהן, לא מפורש שם. והתוספות פירשו בשם הרב פורת שאם כתוב באיסור, כשקורא בו נחשב